

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ

A. α) Γεμάτα είναι όλα τα βιβλία, γεμάτοι οι λόγοι των σοφών, γεμάτη η αρχαιότητα από παραδείγματα· όλα αυτά θα βρίσκονταν στο σκοτάδι, αν δεν τα συνόδευε το φως των γραμμάτων. Πόσο πολλές εικόνες γενναιοτάτων ανδρών μας κληροδότησαν οι συγγραφείς και οι Έλληνες και οι Λατίνοι - όχι μόνο για να τις ατενίζουμε αλλά και για να τις μιμούμαστε! Αυτές εγώ, επιθυμώντας να διοικήσω σωστά και να διαχειριστώ την πολιτεία, τις έβαζα πάντοτε μπροστά μου ως παραδείγματα.

β) Όταν ο Σέρβιος Σουλπίκιος Γάλβας και ο Αυρήλιος Κόττας, οι ύπατοι (ή όταν οι ύπατοι ...), φιλονικούσαν/ αντιδικούσαν στη Σύγκλητο ποιος από τους δύο θα στελνόταν στην Ισπανία εναντίον του Βιρίαθου, υπήρχε μεγάλη διαφωνία ανάμεσα στους Συγκλητικούς, καθώς άλλοι υποστήριζαν τον Γάλβα και άλλοι τον Κόττα/ άλλοι μιλούσαν υπέρ του Γάλβα και άλλοι υπέρ του Κόττα.

B.1.

Μάρκος Τύλλιος Κικέρων →	Καισαρικοί λόγοι
Κορνήλιος Νέπως →	Ιστορική βιογραφία
Σαλλούστιος Κρίσπος →	Η συνωμοσία του Κατιλίνα
Λουκρήτιος →	Για τη φύση των πραγμάτων
Κόντος Οράτιος Φλάκκος →	Επωδοί

B.2.

πληρότητα →	pleni, plenae, plena
βετεράνος →	vetustas
ελλειπτικός →	reliquērunt
ένταση →	contenderent
μαέστρος →	magistram

Γ.1.α.

intuendum →	intuendi
imitandum →	imitandi

Γ.1.β.

voces→	vox
quae→	quod
tenebris→	tenebrae
multas→	plures plurimas
bene →	melius optime
patres →	patrum
mihi →	vobis
nihil →	nullā re
imperii →	imperium

Γ.2.α.

iacērent→	iacitura esse
accederet→	accessisset
intuendum→	intuiturum esse
reliquērunt→	relinquunt
contenderent→	contentu
erat→	futuram esse & fore
dissensit→	dissentiret dissenserit

Γ.2.β.

reliquērunt →	reliquerint
gerendi →	gesserint
proponēbam→	proposuerint

Δ.1.α.

Υποθετικός λόγος:

Υπόθεση→ nisi litterārum lumen accederet

Απόδοση→ quae iacērent in tenebris omnia (κύρια πρόταση, αφού η αντωνυμία quae μετά από ισχυρό σημείο στίξης εισάγει κύρια πρόταση).

Πρόκειται για (απλό, ευθύ) υποθετικό λόγο που δηλώνει το αντίθετο προς την πραγματικότητα (το απραγματοποίητο) στο παρόν.

Μετατροπή του υποθετικού λόγου ώστε να δηλώνει υπόθεση δυνατή ή πιθανή στο παρόν και το μέλλον:

Υπόθεση→ nisi litterarum lumen accedat

Απόδοση→ quae iaceant in tenebris omnia

Δ.1.β.

Quam multas imagines fortissimōrum virōrum –non solum ad intuendum, verum etiam ad imitandum →

Quam multas imagines fortissimōrum virōrum –non solum ad intuendas, verum etiam ad imitandas.

Η γερονδιακή έλξη είναι υποχρεωτική καθώς υπάρχουν εμπρόθετοι τύποι γερονδίου (ad intuendum, ad imitandum) και αντικείμενο σε αιτιατική πτώση.

Quas ego, cupidus bene gerendi et administrandi rem publicam, semper mihi proponēbam→

Quas ego, cupidus bene gerendae et administrandae rei publicae, semper mihi proponēbam.

Η γερονδιακή έλξη δεν είναι υποχρεωτική, αν και η κλασική λατινική την προτιμούσε, καθώς υπάρχουν απρόθετες γενικές γερονδίου (gerendi, administrandi).

Δ.2.α.

1. mihi	είναι έμμεσο αντικείμενο στο ρήμα proponēbam.
2. consules	είναι ομοιόπτωτος προσδιορισμός, παράθεση στα Servius Sulpicius Galba et Aurēlius Cotta.
3. solus	είναι ομοιόπτωτος, κατηγορηματικός προσδιορισμός στο P. Scipio Aemiliānus.
4. mitti	είναι υποκείμενο και τελικό απαρέμφατο στο πρόσωπο ρήμα placet.
5. imperii	είναι γενική αντικειμενική (ετερόπτωτος, ονοματικός προσδιορισμός) στη λέξη magistram.

Δ.2.β. *conscriptos*: επιθετική μετοχή ως επιθετικός προσδιορισμός στη λέξη *patres* (στην οποία είναι συνημμένη).

Ανάλυση σε δευτερεύουσα, αναφορική, επιθετική, προσδιοριστική πρόταση στη λέξη *patres*
→ *qui conscripti erant*.